

1. Державна національна програма «Освіта» («Україна XXI століття») URL: http://www.uazakon.com/documents/date_5x/pg_irwjios.htm (дата звернення: 14.05.2022).
2. Державний стандарт початкової освіти (2018) URL:
3. Закон України «Про вищу освіту» / Закон від 1 липня 2014 р. № 1556-VII. – URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1556-18/page>. (дата звернення: 14.05.2022).
4. Закон України «Про освіту» URL: <http://vnz.org.ua/zakonodavstvo/110-zakon-ukrayiny-pro-osvitu> (дата звернення: 14.05.2022).
5. Національна стратегія розвитку освіти в Україні на 2012–2021 роки Міністерство освіти і науки України. URL: <http://www.mon.gov.ua/images/files/news/12/05/4455.pdf> (дата звернення: 14.05.2022).
6. Пономарьова К. Формування мовленнєвої компетентності на уроках української мови. Початкова освіта, № 4, 2009. С. 3 – 5.
7. Савченко О.Я. (2002). Дидактика початкової школи. К.: Абрис, 2002. 368 с.

Стрижак Олена Олександрівна
*студентка I курсу магістратури, педагогічного факультету,
ПВНЗ «Міжнародний економіко-гуманітарний університет
імені академіка Степана Дем'янчука»*

Науковий керівник
Мельничук Лілія Борисівна,
*к.пед.наук, доцент – кафедри педагогіки
ПВНЗ «Міжнародний економіко-гуманітарний університет
імені академіка Степана Дем'янчука»*

ІНТЕРАКТИВНІ ТЕХНОЛОГІЇ В КОНТЕКСТІ ОСОБИСТІСНО ОРІЄНТОВАНОЇ ОСВІТИ

Сучасний етап розвитку українського суспільства характеризується глибокими соціально-економічними перетвореннями, коли від людини вимагаються не тільки знання і вміння, а й розвинені особистісні якості, які давали б їй змогу активно долучатися до творчої діяльності. У зв'язку з цим перед освітою постають нові завдання: школа повинна орієнтуватися на створення оптимальних умов для розвитку кожної дитини, спрямовуватися не на заучування, а на формування в учнів здібностей самостійно осмислювати навколишню дійсність. Це передбачає перебудову процесу навчання, кінцевою метою якого має стати максимальне розкриття індивідуальних можливостей школяра.

«Освіта XXI століття – освіта для людини» - зазначено в Державній національній програмі «Освіта» («Україна XXI століття»). Її сутність полягає у

вихованні відповідальної особистості, яка здатна до самоосвіти та саморозвитку, яка вміє мислити, опрацьовувати різноманітну інформацію, використовувати набуті знання та вміння для творчого розв'язання проблем. Одним із засобів формування такої особистості є використання інтерактивних методів та прийомів на уроках у початковій школі [1].

З 1 вересня 2018 року перші класи почали працювати за новим Державним стандартом початкової освіти. Нова українська школа – це ключова реформа Міністерства освіти й науки, головною метою якої є створення школи, у якій діти навчатимуться із задоволенням та отримуватимуть не тільки знання, а й уміння застосовувати їх у житті. На перший план виходить інтегроване тематично-проектне (діяльнісне) навчання, яке вимагає оснащення сучасним обладнанням приміщень, а від учителів НУШ — глибинної підготовки та інтерактивного підходу до уроків. Освіта не стоїть на місці, а модернізує свої досягнення, орієнтуючись на особистісний підхід у процесі навчальної діяльності. Інноваційні технології в освіті стають цілком буденною частиною навчального процесу.

Початкова школа – фундамент майбутнього успіху в подальшому навчанні дитини, і це покладає особливу відповідальність на вчителя початкової школи. Також однією з важливих проблем сучасної української початкової школи є формування творчої особистості молодшого школяра, розвиток високоморальної, відповідальної, творчої, ініціативної, компетентної особистості, що вимагає впровадження в навчально-виховний процес активних форм і методів навчання, які значною мірою могли б забезпечити формування критичного мислення дитини, проблемного бачення, фантазії та уяви. Використання інтерактивних технологій сприяє кращому сприйняттю інформації дітьми та розвитку у них уміння вчитися.

Слово «інтерактив» прийшло до нас з англійської, від слова «interact», «inter» взаємний, «act» - дія. Інтерактивність — здатність взаємодіяти або перебувати в режимі бесіди, діалогу з будь-ким (людиною), чим-небудь (комп'ютером). Отже, термін «інтерактивний» означає взаємодію, знаходження в режимі розмови, діалогу з добре організованим зворотним зв'язком.

Технологія (від грец. «Technē» - мистецтво, «logos» - вчення) - сукупність наук, відомостей про способи обробки тієї чи іншої сировини в готовий виріб. У нашому випадку «технологія» - це вміння, майстерність добирати та створювати потрібну послідовність навчальних методів і прийомів.

«Інтерактивні технології» - це вид інформаційного обміну учнів з навколишнім середовищем, «творчий процес застосування науково-практичних методів і педагогічних прийомів, спрямований на досягнення навчальних цілей». Термін «інтерактивне навчання» означає навчання, засноване на активній взаємодії з суб'єктом навчання (учителем, керівником, тренером).

У педагогічній літературі описуються способи організації навчання (рівнем залучення їх до продуктивної діяльності, за рівнем активності учнів, способам організації, дидактичної мети тощо). У шкільній освіті існує кілька моделей навчання, мета кожної з них — засвоєння знань учнями.

Пасивна модель. Тут учень є «об'єктом» навчання. Це означає, що навчальний матеріал повинен сприйматися і відтворюватися або зі слів педагога і з текстів навчальної «наукової» літератури. Недолік цієї моделі в тому, що не формуються вміння, необхідні для життя людини. Така форма навчання — малоефективна, адже дитина може швидко занудьгувати, в цьому випадку вона перестане сприймати інформацію.

Активні методи спрямовані на розвиток самостійності учнів і стимулювання їх пізнавальної діяльності. Недолік цієї моделі в тому, що учень є суб'єктом навчання, який вчить сам себе і не взаємодіє з іншими учнями.

Інноваційна (інтерактивна) модель навчання спрямована на організацію комфортних умов навчання при яких всі учні будуть активно взаємодіяти між собою.

Основні принципи інтерактивного навчання:

1. Ретельний підбір робочих термінів, навчальної, професійної лексики, розробка глосарію.
2. Всебічний аналіз конкретних, практичних прийомів, професійної діяльності, в якій учень виконує різні рольові функції.
3. Підтримка постійного візуального контакту з усіма учнями.
4. Активне використання технічних засобів, роздаткового та дидактичного матеріалу (таблиць, слайди, навчальні фільми, за допомогою яких транслюється навчальний матеріал).
5. Постійна підтримка викладачем активної внутрішньо групової взаємодії.
6. Оперативне втручання викладача в хід дискусії, в разі виникнення непередбачених труднощів.
7. Інтенсивне використання індивідуальних завдань (домашні, контрольні завдання творчого, самодіагностичного характеру)
8. Організація просторового середовища
9. Вибір ігрових ролей з урахуванням індивідуальних творчих та інтелектуальних здібностей учнів.
10. Навчання прийняття рішень при невизначеності в інформації в умовах жорсткого регламенту.

Формами інтерактивного навчання є:

1. Робота в статичних парах або парах змінного складу.
2. Робота в малих групах.
3. Ігрова співпраця.

Існують різні підходи до класифікації інтерактивних методів навчання. Найпоширенішою є класифікація дослідників О. Пометун і Л. Пироженко.

Класифікація інтерактивних методів навчання

Групи методів	Методи
1. Технологія кооперативного навчання.	- робота в парах, змінні трійки, два- чотири - всі разом, карусель, робота в малих групах, акваріум.

2.Технологія колективно – групового навчання.	- мікрофон, мозковий штурм, навчаючи вчуся, ажурна пилка, незакінчені речення, дерево вирішень.
3.Технологія ситуативного навчання	- імітаційні ігри, рольова гра.
4.Технології опрацювання дискусійних питань.	- метод «Прес», обери позицію, зміни позицію, безперервна шкала думок, дебати.

В інтерактивному навчанні важливим є не те, як багато діти знають, а як багато вони дізналися і що робитимуть зі своїми знаннями. Суть інтерактивного навчання в тому, щоб кожен учень на уроці був поставлений в ситуацію навчання, пізнання. Спільна діяльність в таких умовах дає свій внесок у досягнення спільної мети через обмін знаннями (інформацією), ідеями, способами діяльності. Важливим в такій роботі є комфортні умови, атмосфера доброзичливості і взаємопідтримки.[2 с.7-20].

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Державна національна програма "Освіта" ("Україна ХХІ століття").
2. Новак Л.Г. Методи та форми організації інтерактивної навчальної діяльності учнів нової української школи., 2021., С. 7 – 20.

Турлак Ірина Іллівна,
*студентка 1 курсу магістратури, педагогічного факультету,
ПВНЗ «Міжнародний економіко-гуманітарний університет
імені академіка Степана Дем'янчука»*

Науковий керівник:
Хом'як Ольга Анатоліївна,
*к. пед. наук, доцент кафедри початкової та дошкільної освіти
ПВНЗ «Міжнародний економіко-гуманітарний університет
імені академіка Степана Дем'янчука»*

ФОРМУВАННЯ ТОЛЕРАНТНОГО ІНКЛЮЗИВНОГО СЕРЕДОВИЩА НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ

Стан розвитку людства і суспільства в цілому вимагає від особистості високого рівня її загальної культури, моральних якостей і порозуміння між людьми, яке набуває значимості в загальному глобальному процесі інтеграції культур. У цих умовах, формування толерантності стає пріоритетним завданням педагогіки. Протягом останніх десятиліть спостерігається тенденція до збільшення кількості дітей, що потребують інклюзії. Інклюзивна освіта – комплексний процес, що забезпечує рівний доступ до якісної освіти всіх дітей,